

Arrest

nr. 157 656 van 3 december 2015
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIII^{ste} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 22 juli 2015 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 6 juli 2015 tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26quater).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 oktober 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 november 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat W. BUSSCHAERT verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. DECORDIER, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

Over de ontvankelijkheid

1. Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de vreemdelingenwet kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van deze wet voor de Raad gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl.St.* Kamer, 2005-2006, nr. 2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT, en G. DEBERSAQUES, Raad van State. Ontvankelijkheid, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

2. Uit de rechtspraak van de Raad van State blijkt dat de verzoekende partij enkel belang heeft indien zij door de bestreden administratieve rechtshandeling een persoonlijk, rechtstreeks, zeker, actueel en wettig nadeel lijdt (RvS 25 maart 2013, nr. 222 969) en de eventueel tussen te komen nietigverklaring van die rechtshandeling hem een direct en persoonlijk voordeel verschaft, hoe miniem ook (RvS 7 januari 2015, nr. 229 752). Het actueel karakter van het belang bij de vraag naar de ontvankelijkheid van het beroep houdt verband met de door het algemeen belang geïnspireerde opzet om de administratieve actie minimaal door rechtsgedingen te laten verstoren (RvS 19 februari 2009, nr. 190 641). Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

3. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op 20 juli 2015, nadat zijn vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing door de Raad werd verworpen (RvV 17 juli 2015, nr. 149 830), maar vooraleer hij zijn beroep tot nietigverklaring indiende, werd overgebracht naar Venetië in Italië. De bevelscomponent van de bestreden beslissing werd bijgevolg ten uitvoer gelegd.

4. In zijn verzoekschrift stelt verzoeker het volgende met betrekking tot zijn belang: *“Het belang is in deze evident. Verzoeker diende zijn land te ontvluchten, aangezien hij aldaar voor zijn leven dient te vrezen. Via een vluchtelingenstatus kan verzoeker opnieuw zijn leven aanvatten in België. Verzoeker past zich hier steeds beter aan onze samenleving en is van plan om binnenkort lessen Nederlands aan te vatten. Verzoeker wenst bijgevolg de vernietiging van de bestreden beslissing zodat hij zich hier verder kan integreren en haar bijdrage aan de Belgische samenleving en economie kan leveren door legaal te gaan werken.”* De Raad merkt op dat verzoeker bij voormelde uiteenzetting, die overigens niet in verband kan worden gebracht met de bestreden beslissing, hoegenaamd geen rekening heeft gehouden met de ondertussen tussengekomen Dublin-transfer, die nochtans een fundamentele impact heeft op zijn belang.

5. De Raad stipt in de eerste plaats aan dat de bevelscomponent van de bestreden beslissing ten uitvoer werd gelegd. Vervolgens wijst de Raad erop dat verzoeker in zijn verzoekschrift het enig middel, dat hij tevens had ingeroepen in het kader van zijn vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid letterlijk herneemt. In dit middel wordt niet betwist dat de Italiaanse autoriteiten verantwoordelijk zijn voor de behandeling van zijn asielaanvraag, maar wordt de schending van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (EVRM) aangevoerd in geval van een terugleiding naar Italië. Dit enig middel werd als ‘niet ernstig’ beoordeeld in het kader van het schorsingsberoep (RvV 17 juli 2015, nr. 149 830), en wordt thans bij de bespreking van het belang, niet in het minst geactualiseerd. Verzoeker ontbeert bijgevolg elk belang bij dit enig middel en bij uitbreiding bij zijn vordering in haar geheel.

6. Ter terechtzitting werd de aanwezige raadsvrouw van verzoeker geconfronteerd met deze vaststellingen. Met betrekking tot het actueel belang stelde zij zich te gedragen naar de wijsheid van de Raad.

Het beroep is niet ontvankelijk wegens het gebrek aan het rechtens vereiste actueel belang.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie december tweeduizend vijftien door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

F. TAMBORIJN